

ปรากฏการณ์ในโลกทิพย์
ที่พระธาตุพนม

พระธาตุพนม มนต์ล้ำ

กศต

ปรากฏการณ์ในโลกทิพย์
ในวันพระราชพิธียกฉัตร
ยอดองค์พระธาตุนม

และ

พระราชพิธีอัญเชิญ
พระบรมสารีริกธาตุ
ขึ้นบรรจุในองค์พระธาตุนม

โดย

ศรีเพ็ญ จตุหะศรี

คำนำ

ในปี ๒๕๒๒ นี้ ข้าพเจ้าได้มีโอกาสไปที่วัดพระธาตุนม จังหวัดนครพนม ๓ ครั้ง คือครั้งแรกเมื่อวันที่ ๒๖ กุมภาพันธ์ ครั้งที่ ๒ เมื่อวันที่ ๑๐ มีนาคม และครั้งที่ ๓ เมื่อวันที่ ๒๑ มีนาคม ครั้งแรกไปเพื่อไปนำสิ่งมีงมงคลจากพระธาตุนมและขอน้ำมนต์จากท่านเจ้าคุณพระเทพรัตนโมลี ซึ่งเป็นเจ้าคณะจังหวัดนครพนม เพื่อนำมาบรรจุไว้ในพระเจดีย์อสิรภาพ อนุสรณ์สมเด็จพระนเรศวรมหาราช ซึ่งสร้างไว้ที่ศูนย์พัฒนาศาสนา ตำบลแคมป์สน อำเภอหล่มสัก จังหวัดเพชรบูรณ์ การไปนำเอาสิ่งมีงมงคลและน้ำมนต์มาเพื่อเอามาบรรจุไว้ในพระเจดีย์นั้นต้องไปทุกจังหวัดทั่วประเทศตามรับสั่งของสมเด็จพระนเรศวรมหาราช เฉพาะจังหวัดนครพนมนี้ที่ไปเมื่อวันที่ ๒๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๒๒ เป็นจังหวัดที่ ๔๗ ในการไปครั้งแรกนี้ ได้มีโอกาสเพียงได้นมัสการพระบรม-

ธาตุภายนอกตรงสถานที่ได้เก็บรักษาพระบรมธาตุไว้เท่า
นั้น ยังไม่มีโอกาสได้เห็นองค์พระบรมสารีริกธาตุ แต่ก็
ได้กราบขอรื้อของท่านเจ้าคุณพระเทพรัตนโมลีว่า ก่อนที่
จะได้นำไปบรรจุไว้ในองค์พระเจดีย์ ขอให้ข้าพเจ้ากับ
คณะซึ่งจะมาใหม่อีกครั้งได้มีโอกาสได้เห็นองค์พระบรม
ธาตุของพระพุทธรองค์เป็นขวัญตาสักครั้งเถิด ท่านเจ้า
คุณก็รับปากว่า จะพยายามให้ได้เห็น

ฉะฉนั้นเมื่อวันที่ ๑๐ มีนาคม ๒๕๒๒ ข้าพเจ้า
กับคณะจึงได้ไปนมัสการท่านเจ้าคุณพระเทพรัตนโมลี
อีกครั้ง และครั้งนี้เองได้มีโอกาสได้เห็นพระบรมธาตุ
ของพระพุทธรองค์ ซึ่งข้าพเจ้ากับคณะที่ไปต่างก็รู้สึก
ซาบซึ้งในความกรุณาของท่านเจ้าคุณเป็นอย่างยิ่ง และ
รู้สึกว่าเป็นบุญอันใหญ่หลวงยิ่งนัก ที่ได้มีโอกาสได้พบ
เห็นพระบรมธาตุครั้งนี้ ทำให้ข้าพเจ้าแน่ใจว่า พระ
พุทธรศาสนาได้มาประดิษฐานในดินแดนแถบนี้มานาน
แล้วไม่น้อยกว่าสองพันกว่าปี การเห็นพระบรมธาตุของ

พระพุทธองค์ที่อนันั้น แม้จะแน่ใจว่าเป็นพระบรมธาตุ
จริง แต่ก็ไม่มีที่แห่งไหนที่จะทำให้แน่ใจเหมือนที่พระ
ธาตุพนม และที่แน่ใจอย่างยิ่งก็คือ เนื่องจากพระธาตุ
พนมแห่งนี้มีประวัติเก่าแก่มานานกว่าที่ไหน ๆ ทั้งหมด
และที่สำคัญก็คือได้เห็นหลักฐานชัดเจนว่าเป็นพระบรม
ธาตุจริง ซึ่งหลักฐานต่าง ๆ เหล่านี้ คุณศรีเพ็ญได้เขียน
พรรณนาไว้แล้วอย่างละเอียดในหนังสือเล่มนี้

ส่วนในครั้งที่ ๓ ที่ไปเมื่อวันที่ ๒๑ มีนาคม
๒๕๒๒ นั้น ไปเพื่อไปร่วมในงานฉลองสมโภชพระบรม
ธาตุ เพราะในวันที่ ๒๒ มีนาคม สมเด็จพระอริยวงศา-
คตญาณ สมเด็จพระสังฆราช จะเสด็จดำเนินมาทรง
ประกอบพระราชพิธียกฉัตรขึ้นประดิษฐานไว้ที่ยอดพระ
เจดีย์ และวันที่ ๒๓ มีนาคม พระบาทสมเด็จพระเจ้า
อยู่หัว สมเด็จพระนางเจ้าฯ พระบรมราชินีนาถ สม-
เด็จพระเทพรัตนราชสุดา สยามบรมราชกุมารี และสม-
เด็จพระเจ้าลูกเธอเจ้าฟ้าจุฬาภรณวลัยลักษณ์ ก็เสด็จ
พระราชดำเนินประกอบพิธีอัญเชิญพระบรมสารีริกธาตุ

ขันบรรจุไว้ในองค์พระเจดีย์ ซึ่งได้สร้างขึ้นใหม่แทน
 องค์ที่ล้มไปเมื่อวันที่ ๑๑ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๑๘ งานสม-
 โภชกรรมนี้เป็นงานใหญ่เริ่มงานมาตั้งแต่วันที่ ๒๑ มีนาคม
 จนถึงวันที่ ๒๓ มีนาคม ท่านเจ้าคุณพระเทพรัตนโมลี
 ได้บอกให้ทราบตั้งแต่เมื่อวันที่ ๒๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๒๒
 และเมื่อคราวไปเป็นครั้งที่ ๒ เมื่อวันที่ ๑๐ มีนาคม นั้น
 ก็ได้รับปากกับท่านว่า ในวันฉลองสมโภชคณะของเรา
 จะมาอีก และมาครั้งนี้จะมาบันทึกเหตุการณ์ต่างๆ ในโลก
 ทิพย์ ในระหว่างที่มีงานสมโภชนั้นว่ามีอย่างไรบ้าง ทั้ง
 นี้จะได้เป็นหลักฐานยืนยันถึงความศักดิ์สิทธิ์ อภินิหารของ
 พระบรมธาตุของพระพุทธองค์ ซึ่งหลักฐานเท่าที่ได้บันทึก
 ไว้แล้ว คุณศรีเพ็ญ จตุฑะศรี เป็นผู้เห็นและได้เขียนไว้
 เพื่อจะเรียนให้ท่านเจ้าคุณพระเทพรัตนโมลีได้ทราบ
 เพราะท่านเข้าใจและเชื่อในเรื่องเหล่านี้อยู่แล้ว หลัก
 ฐานเหล่านี้เราหาไม่ได้ง่ายนัก นาน ๆ จึงจะได้ปรากฏ
 ขึ้น และข้าพเจ้าแน่ใจว่า ปรากฏการณ์ต่าง ๆ ในโลก
 ทิพย์ในระหว่างที่มีการฉลองสมโภชนี้จะเป็นหลักฐานที่

๒

สำคัญมากในอันที่จะยืนยันว่า พระบรมธาตุที่บรรจุไว้ใน
ในองค์พระเจดีย์พระธาตุพนม ซึ่งมีอายุมากกว่าสองพัน
ปีนี้เป็นของแท้และศักดิ์สิทธิ์จริง พระพุทธศาสนาได้มา
ประดิษฐาน ณ ที่ดินแดนแห่งนี้มานานมาแล้ว ดินแดน
สุวรรณภูมิ ซึ่งเคยมีปัญหาถกเถียงกันในหมู่นักประวัติศาสตร์
ศาสตร์ว่าจะอยู่ที่ไหนแน่แน่ คราวนี้ก็เป็นทีแน่ชัดแล้ว
ว่าต้องอยู่ในดินแดนแห่งประเทศไทยแน่นอน

พร รัตนสุวรรณ

๘ พฤษภาคม ๒๕๒๒

สำนักค้นคว้าทางวิทยาศาสตร์ (ชั่วคราว)

๔๗/๒ ถนนสามเสน บางลำพู กรุงเทพมหานคร

โทร. ๒๔๒๒๐๒๕ เข้าตรอกข้างร้านตัดเสื้อมิตรชาย

ซึ่งอยู่ใกล้ ๆ กับถนนลำพู ทางเข้าวัดสังเวช ฯ

สิ่งมหัศจรรย์ จากพระธาตุพนม

เหตุการณ์ในขณะไปนำสิ่งมีงมงลจากจังหวัดนครพนม เมื่อวันที่ ๒๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๒๒ ข้าพเจ้าจะยังไม่เล่าในตอนนี้อยู่ เอาไว้เล่าประมวลไว้กับการเดินทางท่องเที่ยวอีสานคราวเดียว แต่ถึงกระนั้นก็ต้องทำความถึงบ้างเล็กน้อย เพราะในวันนั้นคือวันที่พวกเราไปนำสิ่งมีงมงลจากพระธาตุพนมนั้น พวกเราเพียงแค่นี้ได้สัมผัสการพระบรมสารีริกธาตุ ซึ่งทางวัดได้เก็บรักษาไว้เป็นอย่างดีโดยใส่ตู้ไว้ตั้งหลายชั้น พร้อมทั้งปิดทึบไว้หมด ถ้ามองดูจากภายนอกก็จะได้ทราบเพียงแต่ว่า พระบรมสารีริกธาตุ และวัตถุศักดิ์สิทธิ์ต่าง ๆ ถูกเก็บไว้ในสถานที่แห่งนี้ โดยทุกคนจะไม่มีโอกาสได้มองเห็นสิ่งของซึ่งนับถือกันว่าศักดิ์สิทธิ์นั้นเลย สำหรับข้าพเจ้าเองก็มองเห็นเช่นเดียวกับที่คนอื่นได้เห็น แต่เมื่อเข้าสู่สมาธิ

ดูแล้ว สิ่งที่น่าประหลาดในโลกทิพย์นั้นช่างสว่างเป็นสิริรุ่งเจิด
 จำเปล่งพลังรัศมีแห่งความศักดิ์สิทธิ์อยู่ตลอดเวลา ทำ
 ให้ผู้ท้าวเข้ามาสัมผัสการถูกอาบด้วยรังสีนั้นถ้าบุคคลใดมีตัว
 เป็นสอพอสสมควร ก็จะได้รับบุญแรงสมพิศทสอแดรกร
 อาบเข้ามาสู่ตัวเองทุกคน จึงทำให้ข้าพเจ้าอยากจะทราบ
 นึกว่า ต้นเคาแห่งรังสีซึ่งเปล่งออกมาอยู่ตลอดเวลาใน
 ๕ สิ่งใด จึงปรารภกับอาจารย์พรชนาว่า อยากจะให้เห็น
 ๖ วัตถุศักดิ์สิทธิ์ ซึ่งเป็นต้นเคาแห่งรังสีนั้น อาจารย์พร
 จึงได้กราบขอร้องท่านเจ้าคุณพระเทพรัตนโมลี เจ้าคณะ
 จังหวัดนครพนมและเป็นเจ้าอาวาสวัดพระธาตุพนมด้วย
 ให้ท่านกรุณาเปิดสถานที่เก็บรักษาพระบรมสารีริกธาตุ
 และวัตถุศักดิ์สิทธิ์ ซึ่งได้เก็บรักษาไว้เป็นอย่างดีเมื่อ
 ๘ คราวที่พระธาตุพนมองค์เดิมล้ม และเตรียมที่จะนำขึ้น
 ๙ บรรจุไว้ในพระธาตุพนมองค์ซึ่งสร้างขึ้นมาใหม่แทนที่
 ๑๐ องค์เดิมเหมือนเดิม อันที่จริงในวันนั้นท่านเจ้าคุณก็มี
 ความกรุณาอยากจะเปิดให้สัมผัส แต่ก็จ้องใจจริง ๆ
 เพราะสิ่งนี้เป็นสิ่งหวงห้าม ซึ่งจะเปิดให้ใคร ๆ ดูทั่ว ๆ
 ๑๑ ไปไม่ได้ เพื่อความปลอดภัยจากพวกที่ไม่หวังดีต่อพระ

ศาสนา ถ้าจะเปิดต้องมีกรรมมาถึง ๓ คน และบุญแจ
ได้ใส่ไว้อย่างแน่นหนา มีบุญแจ ๓ ชั้น ลูกบุญแจแต่
ละชั้นก็อยู่กับคนละคนถ้าจะเปิดจะต้องนัดแนะกันหลาย
ฝ่าย จึงเป็นอันว่าในวันนั้น พวกเราไม่มีโอกาสได้มอง
เห็นด้วยตาธรรมดา ได้แต่นมัสการอยู่ข้างนอก น้อมใจ
รำลึกด้วยความศรัทธาอย่างแน่วแน่

ท่านเจ้าคุณได้บอกอาจารย์พรว่า ในวันที่ ๒๑—
๒๒—๒๓ มีนาคม ๒๕๒๒ นี้ จะมีงานบรรจุพระบรม
สารีริกธาตุและวัตถุศักดิ์สิทธิ์อื่น ๆ ที่มียุทธภัณฑ์
ทั้งยกฉัตรทองคำด้วย อาจารย์พรและข้าพเจ้าฟังแล้วใจ
หาย อีกไม่กี่วันแล้วซิเนะ สิ่งซึ่งพวกเราอยากจะได้
อยากจะนมัสการก็จะถูกนำขึ้นบรรจุประดิษฐานในองค์
พระชาติพนมแล้ว คงหมดโอกาสที่จะได้เห็นได้นมัสการ
อย่างใกล้ชิด อาจารย์พรจึงกราบเรียนท่านเจ้าคุณขึ้นว่า
อย่างไรก็ตามก่อนจะถึงวันงานพิธี จะพาพวกเราเดิน
ทางมาอีกครั้งหนึ่ง เพื่อจะมีบุญได้เห็นนมัสการ ได้เห็นด้วย
ตาเนื้อธรรมดาว่า สิ่งศักดิ์สิทธิ์ซึ่งโบราณนับถือกราบ
ไหว้มานับได้ราว ๒๐๐๐ ปีเศษ โดยได้บรรจุไว้ในองค์

พระธาตุพนม ซึ่งสวยงามมาก และพระธาตุพนมนี้ต้อง
ถือว่าศักดิ์สิทธิ์อย่างแท้จริง ไม่เช่นนั้นแล้วโบราณจะ
ไม่นับถือสืบทอดกันมาจนบัดนี้ แม้จะมองไม่เห็นก็ตามว่า
มีสิ่งใดบรรจุอยู่ในองค์พระธาตุพนมบ้าง ท่านเจ้าคุณก็
ได้แต่ยิ้มรับไม่ตอบสิ่งใดที่จะให้ความมั่นใจ สำหรับข้าพ-
เจ้าเองได้เข้าสมาธิแน่วใจรำลึกนมนัสการ พร้อมทั้งอธิษ-
ฐานบอกท่านเทพญาณาคและเทพเจ้าอีกมากมาย ซึ่ง
ท่านเป็นเทพที่คอยปกป้องคุ้มครององค์พระธาตุพนมอยู่
ว่า ข้าพเจ้าจะกลับมาพระธาตุพนมอีกครั้งหนึ่ง ขอท่าน
จงเปิดทางสว่างให้ด้วยเถิด แล้วพวกเรา ก็เดินทางกลับ
ด้วยดวงใจที่อาลัยและน้อมจิตรำลึกถึง

วันที่ ๗ มีนาคม ๒๕๒๒ พวกเรามีอาจารย์พร
รัตน์สุวรรณ คุณพ่อพิว พัฒนประภาพันธ์ คุณสำ-
อางค์ ยมศิริ คุณสุนันท์ วุฑฒเสถียร คุณสุภาณี หงษ์-
เงิน คุณพิภพรัตน์สุวรรณ คุณกำพล จัตูหะศรี และ
ข้าพเจ้าก็ได้ออกเดินทางสู่อีสานอีกเป็นครั้งที่สองรอบ
ใน เมื่อทำงานนำสิ่งมิ่งมงคลต่าง ๆ เสร็จหมดทุกจังหวัด
แล้ว ก็ได้เดินทางไปพระธาตุพนมอีกครั้งหนึ่ง

ยาค่าวันที่ ๙ มีนาคม ๒๕๒๒ พวกเราถึงสกล-
 นคร ดินแดนซึ่งอบอุ่นภายใต้ร่มเงาของพระธาตุเชิงชุม
 จึงตกลงใจกันว่า คิ^นนี้^คควรจะหาที่พักที่สกลนครก่อน
 ต่อรุ่งเช้าค่อยเดินทางสู่จุดหมายปลายทาง คือพระธาตุ
 พนมอันศักดิ์สิทธิ์ “^กน^นเ^อง^ขำ^พเจ^{้า}น^อน^ทำ^สมา^{ธิ}
 ภา^วนา^จน^หล[ั]บ[ั]น^ไป^วำ^ขำ^พเจ^{้า}ย[ี]น^อย[ู]ริ^มแม่^นำ^สาย^หน^ง
 ไม้^ทร^าบ^วำ^เเป็น^{ที่}ใด^ค มอง^{ดู}ส^{าย}น้ำ^ไหล^เอ^ย ๆ^ลม^พัด^{น้ำ}
 ฟ้า^เ็น^ระ^ลอ^กพ^รว^{ระ}ย[ิ]บ^{ระ}ย[ิ]บ^{เม}ื่อ^ตอง^แง^{สี}ทอง^{ยาม}รุ่ง^{อรุณ}
 ไม้^ซำ^ก็^มอง^เเห็น^รือ^{ลำ}หนึ่ง^ลอย^{ตาม}ส^{าย}น้ำ^{มา}แต่^{ไกล}
 เมื่อ^รือ^แล^เน^ไกล^เน^{เข้า}มา^{จึง}เห็น^{ได้}ถ^นด^วำ^รือ^{ลำ}
 น้อย^นนี้^สว^ยง^{าม}มาก^ขำ^ง ๆ^{ลำ}ร^{ือ}ป^{ระ}ด^{ับ}ด^{้วย}เพ^ชร^{นิ}ล^{จิน}
 ดา^{สี}สร^รต่าง^ๆ จ^นดู^{แพ}รว^พราว^{มี}คน^นั^งพ^{าย}ร^{ือ}อ^ยอยู่^{หลาย}
 คน^{ทาง}ด้าน^{หัว}ร^{ือ}มี^{มา}ณ^พน^{้อย}คน^{หนึ่ง}น^งอยู่^{ที่}
 ขำ^พเจ^{้า}ใช้^{คำ}ว^ำมา^ณพ^น้อย^{ก็}เพ^{ระ}ว^ำ เป็น^{คน}หน[ุ]ม^{ซึ่ง}
 ม^{อง}ดู^อน^เย^ำว[์]เหล^{ือ}เก^{ิน} ผม^มัน^{เก}ล^ำสูง^ขน^{ไป}ป^{ระ}ด^{ับ}
 ด^{้วย}บ^{ิน}เพ^ชร์^รอบ^{ลำ}ค^อเต็ม^{ไป}ด^{้วย}สร^{้อย}สัง^วาล^{ย์}ซึ่ง^{ทำ}
 ด^{้วย}เพ^ชร^{เช่น}เด^{ีย}ว^{กัน} ดู^{ระ}ย[ิ]บ^{ระ}ย[ิ]บ^{แพ}รว^พราว^{ไป}ทั้ง^{ตัว}
 ไม้^{ได้}ส^{วม}เสื้อ^{แต่}ฝ^ำที่^นง^{อยู่}ก็^เ็น^{สี}ข^{าว}กระ^{จำ}ง

เรือได้แล่นผ่านหน้าข้าพเจ้าไปได้ยินเสียงพายกระทบน้ำดังเป็นจังหวะซ้ำ ๆ ลมพัดมาพาเอาละอองน้ำกระทบตัวเยือกเย็น พร้อมทั้งได้ยินเสียงลอยมาตามลมแผ่วเบาว่า “จงตามมาเถิด ให้น้อมใจรำลึกถึงวันเพ็ญเดือนสิบสอง กระทั่งประดับดอกไม้รูปเทียนสวยงาม ลอยไปนมัสการ พระอรุ้งคราศ์ขององค์พระศาสดาสัมมาสัมพุทธเจ้า ปัญญา เตโช วุฒินันท์” ข้าพเจ้าสวดตั้งต้นตอนนั้นเอง ทุกอย่างรอบข้างยังคงเงียบสงบ ข้าพเจ้ารีบเข้าสมาธิเล่าให้พ่อฤาษีฟัง และถามด้วยว่านิมิตนี้หมายความว่าอย่างไร พ่อฤาษีไม่ตอบเพียงแต่พูดเปรยๆ ว่า “ทำใจให้สบาย ปลอดคโปร่งเพื่อไปนมัสการพระธาตุพนมในวันรุ่งขึ้น”

ตอนเช้าวันเสาร์ที่ ๑๐ มีนาคม ๒๕๒๒ ทุกคนตื่นแต่เช้า เพื่อจะรีบไปให้ถึงพระธาตุพนมในยามรุ่งอรุณ ข้าพเจ้าไม่ได้เล่าอะไรให้ใครฟังแม้แต่อาจารย์พร เพียงแต่พูดปรารภว่า วันนี้พวกเราไปจะพบท่านเจ้าคุณใหม่ นะ เพราะเราไม่ได้บอกนัดท่านไว้ล่วงหน้า อีกประการหนึ่งวันนั้นก็เป็นวันเสาร์ พวกเราคงจะไม่มีโอกาสอีกตามเคยเพราะราชการปิด ท่านเจ้าคุณคงตาม

กรรมการได้ไม่พร้อม อาจารย์พรบอกว่า “จะมีโอกาสหรือไม่มีก็ต้องไปให้ถึง ขอให้ทุกคนช่วยกันอธิษฐานจิตให้ดีก็แล้วกัน” พวกเราไปถึงตลาดอำเภอธาตุพนมตอนเกือบ ๗ นาฬิกา อาจารย์พรบอกว่า “ยังเข้านักอย่าเพิ่งเข้าไปในวัดรบกวนท่านเจ้าคุณแต่เข้าเลย กะเวลาให้ท่านฉันอาหารเข้าเสร็จก่อนค่อยเข้าไปก็แล้วกัน” พวกเราจึงชวนกันไปริมฝั่งแม่น้ำโขงเพื่อจะดูว่า ฝั่งลาวเพื่อนบ้านผู้ใกล้ชิดจะมีสภาพเป็นอย่างไร

เมื่อเดินลงไปถึงริมฝั่งโขง จึงได้พบว่า ริมฝั่งโขงตรงพระธาตุพนมนี้ มีก้อนกรวดมากมาย ล้วนแต่สวยงามทั้งนั้น พวกเราตื่นเต้นกันมาก ช่วยกันเก็บก้อนกรวดเพื่อนำมาไว้เป็นที่ระลึก ความรู้สึกของข้าพเจ้าขณะนั้นเริ่มเปลี่ยนไป เก็บก้อนกรวดไปโดยไม่ค่อยจะรู้สึกตัวเท่าใดนัก เพราะทำไม่หยุดจึงได้ยินแต่เสียงรำให้คร่ำครวญโหยหวนอึ้งคะนึงไปหมด นัยตาพร่าพรายเพ่งมองไปทางทิศใต้ก็พบแต่ผู้คนกำลังขอความช่วยเหลือเต็มสายน้ำไปหมด จนต้องหยุดยืนสำรวจมิจิต รำลึกถึงพระบารมีแห่งองค์พระธาตุพนม ขอจงแผ่พลังเมตตา

ช่วยเหลือสิ่งเหล่านี้ด้วยเถิด พออธิษฐานจบลง จิ้งรูสึกตัวเป็นตัวของตัวเองอีกครั้งหนึ่ง ได้ยินเสียงคุณพิภพบอกอาจารย์พรว่า “นั่นศพกำลังลอยนำมา” ทุกคนจึงเพิ่งสายตาไป ณ จุดเดียวกัน เพราะห่างจากฝั่งที่พวกเราเก็บก้อนกรวดอยู่ออกไปประมาณ ๒๐ วา มีสิ่งหนึ่งลอยเคลื่อนปรี่มาไปเรื่อยๆ ตามความแรงของสายน้ำลักษณะเหมือนคน พร้อมกันนี้ ทุกครั้งที่ลมโชยเข้าฝั่งมาจะพากลับไม่สะอาดจนแทบสำลักมาด้วย อาจารย์พรบอกให้ทุกคนหยุดเก็บก้อนกรวดแล้วขึ้นจากฝั่ง เมื่อขึ้นถึงฝั่งแล้วได้พบชาวบ้านแถบนั้นคนหนึ่ง พูดบอกว่า “มาอีกแล้ว” อาจารย์พรถามว่า “อะไรมาอีกแล้ว” เขาบอกว่า “กศพนะซี มีอย่างนี้เสมอเป็นประจำแทบทุกวัน มากบ้าง น้อยบ้าง จนไม่มีใครสนใจ” อาจารย์พรจึงถามขึ้นอีกว่า “แล้วไม่มีใครเก็บขึ้นมาหรือ” เขาบอกว่า “ไม่มี จะไหลไปอย่างนี้เรื่อยๆ จนกว่าจะออกทะเลไป เพราะถึงจะเก็บขึ้นมาก็ไม่ทราบว่าเป็นศพของใคร แต่ที่แน่ชัดก็คือ เป็นศพของคนทีหนีมาจากฝั่งโน้นแล้วโดนถูกยิงตายศพจึงลอยนำมาเรื่อยๆ เมื่อไปติดตลิ่งอยู่ใกล้บ้าน

ใคร เขาก็จะใช้ไม้เขี่ยให้ลอยต่อไปอีก” พวกเราจึงได้แต่นึกสลดหดหู่สังเวชอยู่ในจิตใจ ข้าพเจ้าเองน้อมรำลึกถึงองค์สมเด็จพระนเรศวรมหาราช พระองค์ให้พวกเราท่องเที่ยวในที่ต่าง ๆ และให้ได้พบสภาพที่แท้จริงของทุก ๆ สิ่งที่เกิดขึ้นและเป็นไป เพื่อจะได้นำมาแก้ไข เพราะงานของพระองค์ คืองานที่จะนำทุกคนไปสู่ความมีสรีระภาพอย่างแท้จริง

เมื่อขึ้นจากฝั่งโขงแล้ว พวกเราก็หาอาหารเข้ารับประทานกัน จากนั้นจึงได้เข้าไปในวัดพระธาตุพนมเพื่อจะพบท่านเจ้าคุณ พวกเราได้พบท่านเจ้าคุณอย่างที่เราคาดคิดและอธิษฐานจิตไว้ ท่านเจ้าคุณเพิ่งจะฉันอาหารเช้าเสร็จ ช่างปลอดภัยไปจริงดีจริง มีคนคอยพบท่านเจ้าคุณอยู่คนเดียวคือ น.ต. สมจิตต์ รัตนจันทร์ ร.น. อนุศาสนาจารย์ทหารเรือ พอบท่านเจ้าคุณแนะนำอาจารย์พรให้รู้จักปรากฏว่า น.ต. สมจิตต์ รู้จักอาจารย์พรมาก่อนแล้ว จึงเป็นอันว่าไม่แปลกหน้าสำหรับกันและกัน อาจารย์พรได้กราบเรียนท่านเจ้าคุณถึงความต้องการในทันที ท่านเจ้าคุณบอกว่า “ดูก่อน จะลองจัดการดู” อาจารย์พร

น.ต. สมจิตต์ ก็ได้สนทนากับท่านเจ้าคุณด้วยเรื่องต่าง ๆ โดยเฉพาะ น.ต. สมจิตต์ได้เล่าถึงการอบรมทางศาสนา แต่หน่วย นปช. แถบริมแม่น้ำโขง และเล่าถึงการกลับใจเข้ามาบวชของผู้หลงผิดว่าเนื่องด้วยเหตุอันใดพวกเขาจึงไปมีชีวิตอยู่ในป่า ขณะนั้นพวกเราที่นั่งฟังรอดด้วยจิตใจจดจ่อว่า ความหวังจะเป็นผลสำเร็จหรือไม่ ตัวข้าพเจ้าเองอธิษฐานระลึกนึกถึงขอบารมีจากองค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้า พระธรรมคำสั่งสอนของพระองค์และพระอริยสงฆ์ รวมทั้งเทพเจ้าทั้งมวลของจอนูเคราะห์พร้อมทั้งไตรโลคนิกยอนถึงเรื่องราวของความฝันเมื่อก่อนที่ผ่านมา

ราว ๑๐.๓๕ น. มีคนหนึ่งเดินมากราบเรียนท่านเจ้าคุณว่านิมนต์ทางโน้นได้ ท่านเจ้าคุณจึงเดินนำพวกเราไปถึงสถานที่เก็บรักษาสิ่งศักดิ์สิทธิ์ คนที่เดินมาหาท่านเจ้าคุณคราวแรกนั้นได้กราบเรียนท่านเจ้าคุณว่า ขอให้ท่านเจ้าคุณจงพูดกับกรรมกรอีกคนหนึ่งด้วยตัวของท่านเองดูว่าจะพร้อมใจอนุญาตให้เปิดหรือไม่ พวกเราทุกคนอธิษฐานจิตว่าขออย่าได้มีสิ่งใดขัดข้องเลย ขณะ

นั้นบรรรยากาศก็เงียบสงัด ทุกคนซึ่งนอกจากพวกเราแล้ว ยังมีตำรวจที่คอยรักษาการอีกหลายคน เจ้าหน้าที่กรมศิลปากร น.ต. สมจิตต์และลูกน้อง รวมทั้งประชาชนซึ่งกำลังนมัสการองค์พระธาตุอยู่หลายคนพอสมควร ซึ่งแต่ละคนไม่ทราบเลยว่า พวกเราเข้ามาในนั้นจะมาทำอะไรกัน แต่บรรรยากาศก็ช่างเงียบสงบไปได้โดยอัตโนมัติ ข้าพเจ้าเข้าสมาธิพบพระองค์พ่อฤๅษีและเทพเจ้าอีกมากมาย พ่อฤๅษีแนะนำว่า เมื่อท่านเจ้าคุณเปิดผอบจนได้มองเห็นพระบรมสารีริกธาตุแล้ว ให้อาจารย์พรชุนนุญ เทวดาและนำสวดมนต์ในทันที

สักครูใหญ่ท่านเจ้าคุณก็เดินกลับมาซึ่งพวกเราทุกคนยืนคอยอยู่ ซึ่งขณะนั้นมีราว ๖๐ กว่าคน แล้วท่านก็ให้นำโต๊ะมาวางปูผ้าขาว หน้าสถานที่เก็บรักษาสิ่งศักดิ์สิทธิ์นั้น วางรูปเทียนแพลงบนผ้าขาว กราบนมัสการ แล้วจึงไขกุญแจ ทุกคนพนมมือจิตใจจดจ่อแทบจะเรียกว่าไม่หายใจ ท่านเจ้าคุณเปิดไปที่ละชั้น ๆ จนถึงผอบทองคำ จึงได้ยกมาวางบนรูปเทียนแพแล้วค่อย ๆ เปิดผอบทองคำออกทีละชั้น ๆ จนถึงชั้นผอบแก้วหุ้มด้วย

ตะกร้าทองคำบรรจุพระบรมสารีริกธาตุ ซึ่งตามตำนาน
โบราณนับถือกันมาว่า คือ พระอัฐกธาตุของพระบรม
ศาสดาสัมมาสัมพุทธเจ้า ทุกคนตื่นตลึงเกิดปีติซาบซ่าน
อาจารย์พรลัมชุนนุเมทเวดาจนท่านเจ้าคุณต้องสกิดเดือน
จึงได้สติชุนนุเมทเวดาเสียงสนั่นสะท้าน แล้วนำทุกคน
สวดมนต์นมัสการพระพุทธคุณ พระธรรมคุณ พระ
สังฆคุณ จากนั้น จึงได้พิจารณาดูอย่างละเอียดและเอา
วางเหนือศีรษะรับพลังศักดิ์สิทธิ์จากพระอัฐกธาตุพระ
บรมสารีริกธาตุ

ณ เวลานั้นเองข้าพเจ้าจึงได้ทราบว่ ต้นแก้วแห่ง
รังสีซึ่งเปล่งออกมาอยู่ตลอดเวลา^๕นี้คือ พระอัฐกธาตุ
อันศักดิ์สิทธิ์ในผอบแก้วนั้นเอง เพราะรัศมีเจิดจ้าแผ่ออก
มาโดยไม่มีสิ่งใดเป็นเครื่องกีดขวาง ด้วยพลังแห่งรัศมีทำ
ให้อากาศรอบ ๆ ตัวทุกคนในขณะนั้น กลั่นกรองจน
กลายเป็นละอองน้ำค้างแห่งพรอันศักดิ์สิทธิ์อันไม่สามารถ
มองเห็นด้วยตาเนื้อธรรมดา พรหมลงบนศีรษะของทุก ๆ
คน เป็นผลให้เกิดความรู้สึกปลื้มปีติปราโมทย์อย่างไม่

เคยได้รับมาก่อน ซึ่งสุดแล้วแต่ว่าใครจะมีตัวเป็นสื่อรับ
สัมผัสได้เท่าใด

เมื่อท่านเจ้าคุณเริ่มเปิดผอบทีละชั้น ๆ นั้น ลม
ซึ่งเจียบสงัดมานานเริ่มพัดแรงขึ้น ๆ โดยลำดับสักครู่ใหญ่
จึงเป็นบรรยากาศปกติดั้งเดิม สำหรับบรรยากาศในโลก
ทิพย์นั้น เสียงแสดงความปรีดาปราโมทย์แซ่ซร้องสาธุ
การก้องกระหึ่ม ทุกชีวิตในลำน้ำโขงน้อมนมัสการแต่
พระบรมสารีริกธาตุ ข้าพเจ้าเกิดความปลื้มปีติจนเกิน
กว่าที่จะบรรยาย พูดได้อย่างเดียวว่า มีแต่ความรู้สึกปีติ
อัมเอบ ตัวเบาสบาย ขณะนั้นเป็นเวลา ๑๐.๔๙ น. จาก
นั้น ท่านเจ้าคุณก็ได้นำสิ่งศักดิ์สิทธิ์กลับที่เก็บรักษาไว้
ตามเดิม ท่านได้กรุณาให้อาจารย์พรได้เห็นและจับต้อง
ของศักดิ์สิทธิ์ทุกอย่างที่เคยบรรจุอยู่ในองค์พระธาตุพนม
เป็นต้นว่า พระแก้วมรกต พระพุทธรูปทองคำบริสุทธิ์
ซึ่งอาจารย์พรรวมทั้งพวกเราก็ได้แต่กราบขอบพระคุณ
ท่านอยู่ในใจ ทำให้เกิดความซาบซึ่งประทับใจไม่รู้ลืม
ทุกคนปลื้มปีติเพราะถือว่าเป็นบุญอย่างมหาศาลที่ได้พบ

เห็น ตำรวจซึ่งรักษาการอยู่ถึงกับพูดว่า ผมเฝ้ารักษาอยู่
ปีกว่าแล้ว แต่ก็ไม่เคยได้เห็นเลย เป็นบุญเหลือเกิน

ท่านเจ้าคุณนำพวกเรากลับมาที่กุฏิ และถาม
ข้าพเจ้าว่าเป็นอย่างไรบ้าง ซึ่งอาจารย์พรก็ได้บอกให้
ข้าพเจ้าเล่าถวายท่านเจ้าคุณ ตัวข้าพเจ้าเองความตื่นเต้น
ปีติปราโมทย์ ยังไม่เลือนหายไปจากความรู้สึก แต่ก็ได้
เล่าถวายท่านไปแล้วคร่าว ๆ ด้วยเสียงตะกุกตะกัก ท่าน
เจ้าคุณจึงได้ถือโอกาสบอกกล่าวทั้งแก่เทพทวงมวลและทุก
คนว่าในวันงานพิธีจะเริ่มเมื่อใดและมีอะไรบ้าง อาจารย์
พรได้พูดขึ้นในทันทีนั้นว่า “ผมจะเดินทางมาพระธาตุ
พนมอีกครั้งหนึ่ง เพื่อร่วมพิธีอันเป็นมหามงคลนั้น
ในวันที่ ๒๐ หรือ ๒๑ มีนาคม ๒๕๒๒” ซึ่งทำให้ข้าพ-
เจ้าเองได้ยินแล้วตกใจเหมือนกันรวมทั้งคุณผ่องผิวด้วย
เพราะอีก ๑๐ วัน เท่านั้น ก็จะถึงวันงาน แล้วเราไม่
ได้เตรียมไว้ล่วงหน้าเลยว่าจะมาในวันนั้น เพราะในช่วง
เวลานั้นที่ศูนย์พัฒนาศาสนา แคมป์สัน ก็กำลังมีคณะ
อาจารย์นักศึกษาคณะวิศวกรรมศาสตร์ปีที่ ๓ จุฬาลงกรณ์
มหาวิทยาลัย ไปพักอยู่ราว ๖๐ คน ซึ่งในระยะนี้ส่วน

มากอาจารย์พรก็ต้อยอยู่ที่แคมป์สน แต่จะอย่างไรก็ตาม อาจารย์พรก็ได้บอกยกอีกว่า จะต้องมาร่วมงานพระราชพิธียกยอดฉัตรทองคำและบรรจุพระบรมสารีริกธาตุให้ได้ แล้วพวกเราทุกคนก็กราบลาท่านเจ้าคุณพระเทพรัตนโมลี เดินทางกลับสู่พระเจดีย์อิสราภาพอนุสรณ์สมเด็จพระนเรศวรมหาราช ศูนย์พัฒนาฯ แคมป์สน ด้วยจิตใจเบิกบาน และเตรียมใจคอยที่จะมาร่วมงานพิธีมหามงคลในวันที่ ๒๑-๒๒-๒๓ มีนาคม ๒๕๒๒ อีก ๑๐ วันข้างหน้า

**พระราชพิธียกฉัตรทองคำยอดองค์พระธาตุพนมและ
อัญเชิญพระบรมสารีริกธาตุขึ้นบรรจุในองค์พระธาตุพนม**

วันอังคารที่ ๒๐ มีนาคม ๒๕๒๒ ข้าพเจ้าออกเดินทางจากกรุงเทพฯ ตอน ๐๖.๓๐ น. ไปศูนย์พัฒนาฯ แคมป์สน เพื่อรับอาจารย์พรที่นั่น แล้วจึงจะเดินทางมุ่งสู่พระธาตุพนมต่อไป ข้าพเจ้าไปถึงแคมป์สน เกือบ ๑๓ นาฬิกา เห็นอาจารย์พรและพวกอาจารย์นักศึกษาคณะวิศวกรรมศาสตร์ กำลังชุลมุนช่วยกันดับไฟ

อยู่ เพราะปรากฏว่าไม่ทราบมีใครแอบเผาป่าที่แคมป์
สนใกล้โรงสูบน้ำ ไฟไหม้ลุกลามไหม้ต้นไม้ไปมาก ต้น
ไม้เล็ก ๆ ซึ่งพวกเราพากันปลูกไว้พลอยโดนถูกไฟไหม้
ไปหลายต้น ต้องใช้เวลาอยู่นานพอสมควรกว่าจะระงับ
ไฟลงได้ ทำเอาทุกคนเหน็ดเหนื่อยไปตามๆกัน อาจารย์
พรจึงบอกว่า ให้เลื่อนการเดินทางไปพระธาตุพนมแต่
เช้าตรู่จะดีกว่า เพราะวันนี้ก็บ่ายเกือบจะเย็นแล้ว จะ
ทำให้ถึงพระธาตุพนมดึกจนเกินไปไม่เป็นการสะดวก

๐๖.๐๐ น. วันพุธที่ ๒๑ มีนาคม ๒๕๒๒ อา-
จารย์พรและข้าพเจ้ารวมคณะเราทั้งหมด ๘ คน มา
พร้อมกันที่เนินพระเจดีย์อัสสัมชัญ กราบนมัสการพระ
เจดีย์ก่อนออกเดินทาง ขณะนั้นท่านเทพพญานาคได้
พ่นฝอยละอองน้ำกระจายให้ความชุ่มฉ่ำ แล้วก็มีทาง
สว่างเป็นแนวพุ่งนำหน้าไป พ่อจารย์บอกว่า ท่านเทพ
พญานาคมารับ ทุกอย่างจะปลอดภัย ปลอดภัย ข้าพ-
เจ้าได้บอกอาจารย์พร แล้วพวกเรา ก็ออกเดินทาง โดยมี
คุณกำพล จัตูหะศรี ทำหน้าที่เป็นสารภิมุ่งสู่พระธาตุ
พนม

ทุกคนที่ไปทราบแต่เพียงว่า วันนี้เป็นวันเริ่มงานพระราชพิธี จะมีการแห่องค์พระบรมสารีริกธาตุรอบเมือง โดยมีขบวนแห่จาก ๑๖ จังหวัดภาคอีสาน ร่วมขบวนราชอิสริยยศ แต่ไม่มีใครทราบว่าขบวนแห่จะเริ่มเวลาเท่าใด ทราบแต่ว่าคงจะเป็นตอนบ่าย ข้าพเจ้าเองพูดกับอาจารย์พรว่า พวกเราคงจะไปไม่ทันขบวนแห่อย่างแน่นอนก็ปลงใจว่าจะถึงพระธาตุพนมเวลาใดก็ได้ทั้งสิ้น ขอให้ถึงก็แล้วกัน

รถแล่นผ่านสกลนครระยะทางบอกอีก ๗๐ กิโลเมตรถึงพระธาตุพนม พวกเราตัดสินใจผ่านตรงไปพระธาตุพนมก่อนโดยมิได้แวะสกลนคร ระยะทางอีกประมาณ ๓๐ กิโลเมตร จะถึงพระธาตุพนม ความรู้สึกของข้าพเจ้าเริ่มเบาสบาย คล้ายรถกำลังแล่นฝ่าเข้าไปในละอองน้ำ ความชุ่มฉ่ำเยือกเย็นเหมือนอย่างวันที่ท่านเจ้าคุณเปิดฉอบพระบรมสารีริกธาตุ กลับมากระทบอีกครั้งหนึ่ง แสงสว่างเป็นทางพุ่งนำลี้มองไม่เห็นจุดสิ้นสุดรถแล่นถึงวัดพระธาตุพนมตอน ๑๔.๔๐ น. แต่เป็นทางด้านหลังวัด ตำรวจจราจรห้ามรถทุกชนิดผ่านเส้น

ทางที่จะเข้าวัด เพราะขณะนั้นขบวนราชอิสริยยศแห่งพระบรมสารีริกธาตุกำลังมาถึงด้านหน้าวัดพอดี พวกเราปรึกษากันว่า จะเข้าไปในวัดได้อย่างไร อาจารย์พรจึงเข้าไปขออนุญาตจากตำรวจจราจรว่า “ขอเข้าไปหน่อยเถอะ มีธุระจะเข้าไปพบท่านเจ้าคุณเจ้าอาวาส โดยจะจอดรถแอบไว้ข้าง ๆ กำแพงหลังใกล้ประตูวัด” ตำรวจจราจรจะคิดอย่างไรไม่ทราบ อนุญาตให้รถของพวกเราผ่านเข้าไปได้ ทั้ง ๆ ที่รถคันอื่น ๆ จอดเรียงรายอยู่ข้างนอกกันเต็ม ผู้คนพลุกพล่านอลหม่านมากมาย รถค่อย ๆ คลานเข้าไปหาที่จอดได้แล้ว พวกเราก็รีบเดินเข้าไปในวัดทันที

เป็นที่น่าประหลาดเหลือเกินที่บุษบกพระเบญจางชีซึ่งเป็นที่ตั้งประดิษฐานพระบรมสารีริกธาตุ และตั้งฉัตรทองคำก่อนจะนำขึ้นบรรจุในองค์พระธาตุพนม ตั้งอยู่ทางด้านตะวันตกเฉียงเหนือขององค์พระธาตุ และเป็นทางด้านหลังวัดด้วย ดังนั้นเมื่อพวกเราเดินเข้าทางด้านหลังวัด จึงมองเห็นบุษบกพระเบญจางชีขาวกระจ่างทงสีด้านประดับด้วยผ้าลูกไม้บางพริ้ว ขลิบด้วยผ้าดั้น

เงินดินทองระยิบระยับ กิ่งกลางพระเบญจาเป็นบุษบก
 คอยรองรับผอบทองคำบรรจุพระบรมสารีริกธาตุ สำ-
 หรับฉัตรทองคำยอดเพชรกตงอยู่บนนัยกพนสีขาวยื่นกัน
 ซึ่งสร้างขึ้นคู่กับบุษบกพระเบญจา เวลานั้นเห็นเกือบ
 ๑๕ นาฬิกา ฉัตรทองคำยอดเพชรต้องแสงแดดสะท้อน
 แสงเปล่งปลั่ง จนแทบจะมองดูด้วยตาธรรมดาไม่ได้

จะด้วยอำนาจของสิ่งใดก็เกินกว่าสติปัญญาจะคาด
 คิดได้ ความรู้สึกของข้าพเจ้าเบาหวิวคล้ายกับเดินอยู่บน
 ปุยเมฆ แสงสว่างคล้ายแสงสปอร์ตไลท์ส่องเป็นทาง
 ข้าพเจ้าไม่ค่อยจะรู้สึกตัวเท่าใดนัก เสมือนกิ่งสำนึก เดิน
 นำหน้าทุกคนลืมหาคำที่เหมาะสมที่จะยื่นคอยรับขบวนราช
 อิศรียศ ซึ่งกำลังแห่เคลื่อนไถลเข้ามา เพื่อจะอัญเชิญ
 พระบรมสารีริกธาตุ ซึ่งเป็นพระอรุรังคธาตุของสมเด็จพระ
 ผู้มีพระภาคสัมมาสัมพุทธเจ้า ขึ้นประดิษฐานบนบุษบก
 พระเบญจา ให้ประชาชนเข้ากราบนมัสการเป็นครั้งสุดท้าย
 ท้าย ก่อนนำขึ้นบรรจุในองค์พระธาตุพนม และแล้ว
 แสงคล้ายสปอร์ตไลท์ก็หดสั้นหายไป จึงรู้ว่าข้าพเจ้า
 และทุกคนได้เดินผ่านผู้คนซึ่งนั่งพนมมือเรียงรายอยู่มาก

มาย ซึ่งส่วนมากแต่งกายสีขาวเข้ามานั่งอยู่ตรงหน้าบุษ-
 บกพระเบญจา ตรงที่เมื่อขบวนแห่มาถึงจะอัญเชิญพระ-
 บรมสารีริกธาตุขึ้นประดิษฐานพอดี ช่างประจวบเหมาะ
 ขบวนแห่นำก่อนถึงขบวนราชอิสริยยศ คือขบวนแห่
 ของจังหวัดชัยภูมิมาถึงพอดี แล้วก็ผ่านไป จึงถึง
 ขบวนราชอิสริยยศ ทุกคนที่อยู่ในสถานที่นั้นหรือกำลัง
 ดูทีวีก็คงจะเห็น ข้าพเจ้าจะไม่บรรยายละว่าสวยงามและ
 ให้ความตื่นตะลึงเพียงไร เพราะความรู้สึกของข้าพเจ้าไม่
 ค่อยจะเป็นตัวของตัวเองนัก มองเห็นสิ่งต่าง ๆ รอบข้าง
 พร่าพราย ความรู้สึกมักจะถูกดูดดึงให้ลืมตัวอยู่รำไป
 มองเห็นแต่องค์พระธาตุพนมลอยเด่น สวยงามพราวกระจ่าง
 มีดาวระยิบระยับอยู่ในบรรยากาศอันแว้งว้างกว้าง
 ขวางไม่มีที่สิ้นสุด รอบองค์พระธาตุเทพภูณาค ๕
 องค์เป็นสีต่างๆ ไม่ทราบว่าเป็นสีอะไรบ้าง แต่เกี่ยวกระ
 หวัดรัดรอบองค์พระธาตุแสงสีผสมกลมกลืนกัน มอง
 เห็นเป็นสีรุ้งสดใส ฟุ้งเป็นฟองผวยไปรอบทิศ เมื่อ
 ละอองน้ำนั้นกระทบกับแสงสีรุ้งยิ่งเปล่งประกายจนกลาย
 คล้ายทรงกลด เห็นแสงสีรุ้งนั้นขึ้นไป คือดวงแก้วซึ่ง

มีความใสดูจเพชรส่องสว่างไปรอบทิศ คล้ายแสงอาทิตย์
ยามเที่ยงวัน เสียงแซ่ซร้องสาธุการว่า สาธุ...ก้องกระ
หึ่มไปทั่วทุกอณูของบรรยากาศ ผู้คนทั้งชายหญิงแต่งตัว
ล้วนสวยงามไปยเข้าดอกดอกไม้ และแล้วก็มีเสียงสวด
มนต์สรรเสริญพระพุทธคุณ พระธรรมคุณ พระสังฆ
คุณ คงจะดังมาจากมวลเหล่าเทพเจ้าซึ่งแต่งกายทั้งด้วย
สีเงินสีทองมากมาย ซึ่งอยู่เป็นหมู่เหล่าเป็นระเบียบสวยงาม
งามนั้น ดังสลับเสียงสาธุกันคล้ายคลื่นวิ่งทะยอยเข้า
กระทบฝั่งลูกแล้วคลื่นก็เล็ดสลับกันอยู่ตลอดเวลา ข้าพเจ้า
มารู้สึกตัวเป็นตัวของตัวเองเต็มท้อท้อครั้งหนึ่ง ก็ตอนที่
ขบวนแห่ของจังหวัดต่าง ๆ ทางภาคอีสาน ๑๖ จังหวัด
ผ่านหน้าไปจนเกือบจะหมด อาจารย์พรชวนเดินไปดู
ทางด้านหน้าวัดบ้าง พวกเราที่ไปด้วยกันทุกคนเดินไป
จนถึงหน้าวัดก็ไม่เห็นมีอะไรนอกจากผู้คนช่างมากมาย
เสียเหลือเกิน ความรู้สึกของข้าพเจ้ายังไม่หายจากการถูก
ดึงดูตให้ลืมหืมตา จึงได้ชวนอาจารย์พรเดินกลับมา ณ ที่
บุษบกพระเบญจาคอก ซึ่งขณะนั้นพระบรมสารีริกธาตุ
ประดิษฐานไว้เรียบร้อยแล้ว อาจารย์พรคงไม่ทราบ

หรือกว่า ข้าพเจ้าไม่ค่อยรู้สึกตัว เห็นชวนเดินกลับมาก็คงจะเดินตามมาอย่างนอเนียง

พอมาถึงที่หน้าบุษบกพระเบญจา จึงได้เห็นวาระนั้น ขบวนพอรำสตุดีทอดพระเกียรติพระธาตุพนมของชาวจังหวัดนครพนมราว ๓๐๐ คน กำลังจะพอรำสมโภชสตุดีพระธาตุพนมพอดี ความรู้สึกของข้าพเจ้าเริ่มเข้าสู่ภาวะกึ่งสำนึกอีก รัศมีจากพระอรังคะธาตุ พระบรมสารีริกธาตุเปล่งประกายเจิดจ้า อากาศร้อนอบอ้าว แม้จะมีลมซึ่งพัดโชยอยู่ตามปกติก็ไม่ทำให้เย็นสบายขึ้นเท่าไรเลยนั้น เริ่มเอื่อยพรูเย็นระรินสดชื่นทันที ดูราวกับว่าละอองน้ำซึ่งมีอยู่ในอากาศขณะนั้นได้กลั่นตัวขึ้น บ่งบอกถึงพลังแห่งความศักดิ์สิทธิ์แผ่อำนวยพรแด่บุคคลผู้ซึ่งน้อมนมัสการด้วยใจศรัทธา ข้าพเจ้าได้ยินเสียงก้องกังวาลมาตามสายลมว่า “จึ้น้อมนำเอาพระบรมแห่งองค์พระบรมศาสดา แผ่นดินแห่งความเมตตาแด่ผู้ที่อยู่ในความหลงผิด และแด่ผู้ที่กำลังตกอยู่ในห้วงแห่งความทุกข์ยาก ขอจงพินภัย ให้เห็นแสงสว่างและยึดมั่นในสัญญาลักษณ์แห่งคุณงามความดี”

สิ้นเสียงนั้น ก็แว่วเสียงร่ำไห้คร่ำครวญดังมาแผ่วเบา
 เสมือนหนึ่งว่า ดังมาจากบุคคลผู้ซึ่งได้รับความทุกข์ยาก
 ทรมานมากมายจนเหลือจะคณนา แว่วมาพอให้รับรู้
 แล้วก็เลือนหายไป กลายเป็นเสียงซึ่งแสดงความสดชื่น
 แจ่มใส เป็นบรรยากาศแห่งสันติสุขขึ้นมาในทันใด
 ข้าพเจ้ารู้สึกตัวถึงสิ่งแวดล้อมรอบข้างอีกครั้งหนึ่ง การ
 ฟ้อนรำและเสียงร้องเพลงสดุดีพระธาตุพนมก็จบลงพอ
 ดี ขณะนั้นก็เย็นมากแล้ว แม้ว่าบรรยากาศต่าง ๆ จะยัง
 คงอบอวลอยู่ตลอดเวลา และความรู้สึกของพวกเราก็ยัง
 ไม่มีใครอยากจะจากไป แต่เพราะพวกเรายังไม่มีที่พัก
 จึงต้องจำใจจากเพื่อหาที่พักแรมในยามค่ำคืน ตอรุ่งเช้า
 ค่อยมาร่วมงานพิธียกฉัตรยอดองค์พระธาตุพนม

๐๘.๐๐ น. วันพฤหัสบดีที่ ๒๒ มีนาคม ๒๕๒๒

พวกเราถึงพระธาตุพนมตรงเข้าไปกราบนมัสการรับพลัง
 ศักดิ์สิทธิ์จากพระบรมสารีริกธาตุ ณ บุษบกพระเบญจา
 พร้อมทั้งได้นำของที่ระลึกขององค์พระธาตุพนมมาวางไว้
 รับพลังศักดิ์สิทธิ์ด้วย บรรยากาศต่าง ๆ ยังคงอบอวล
 ให้ความอบอุ่นชุ่มฉ่ำ ก่อให้เกิดแต่ความรู้สึกที่เป็นกุศล

ขึ้นในจิตใจของทุก ๆ คนอยู่ตลอดเวลา พวกเรายังคง
 นั่งอยู่ในบริเวณนั้นใกล้บุษบกพระเบญจาเพราะความรู้
 สึกของข้าพเจ้าไม่อยากจะเดินจากไปห่างไกลเลย อาจารย์
 พรชวนเดินไปดูสิ่งต่างๆ ให้ทั่วบริเวณวัด ก็เดินตามไป
 ด้วยความไม่เต็มใจ แม้เมื่อเวลา ๐๙.๐๐ น. มีขบวนแห่
 นำฉัตรทองคำจากที่ตั้งเดิม เพื่อไปตั้งไว้ยังศาลาพิธียก
 ฉัตรซึ่งในเวลา ๑๔.๑๙-๑๔.๔๙ น. จะเป็นเวลาพระ
 ฤกษ์ ซึ่งสมเด็จพระสังฆราชจะเสด็จมาทรงกระทำพิธี
 ยกอัญเชิญฉัตรทองคำขึ้นประดิษฐานบนยอดองค์พระ
 ธาตุพนมก็ตาม ข้าพเจ้าก็ยังคงนั่งอยู่ใต้ต้นไทรใกล้บุษ-
 บกพระเบญจานั่นเอง

ลมพัดโชยแผ่วพรูอยู่ตลอดเวลา ความรู้สึกของ
 ข้าพเจ้าดำดิ่งเข้าสู่ความเงียบสงบอีก มองเห็นสายลำน้ำ
 โขงขาวพราวกระจ่างระยิบระยับไหลลดเลี้ยวไปไม่พบจุด
 สิ้นสุด แม้สองฟากฝั่งจะดูสวยงามแสดงความอุดมสม-
 บูรณ์ แต่ทำไมนะอีกฟากฝั่งหนึ่งจึงมีแต่ซากศพเกลื่อน
 กลาด ผู้คนแต่งตัวเหมือนขอทาน แม้แต่สุนัขก็ตัวดำ
 ผอมโซเป็นขบวนเต็มตัว เดินโซซัดโซเซอยู่ท่ามกลาง

บรรยากาศขมุกขมัวนั้น และแล้วไม่นานภาพในลักษณะ
นั้นก็จางหายไป กลายเป็นความเงิบเขี้ยวแว้งคล้าย
ป่าช้าหรือสุสานของชาวคริสต์ ซึ่งถึงแม้จะมีไม้ดอก
สวยงามต้นไม้วมคราม แต่ไม่มีมนุษย์คนใดต้องการเข้า
ไปอยู่ในสุสานนั้น ๆ ขณะนั้นได้ยินเสียงฆ้องระฆังดัง
เหง้งหง่างผสมผสานกับเสียงกริ่งกังสดาล เสียงโบริกา
ค้อย ๆ พรูมแผ่วซัน ภาพสายนานาชาติเงินขนอก บัดนี้
ผู้คนมากมายทั้งสองฝั่งชายน้ำแต่งตัวสวยงาม มีหญิง
ชายคล้ายกำลังเตรียมจะมีการแข่งขันพายเรือ ดูทุกคน
แจ่มใสสนุกสนาน กลางสายน้ำนั้น องค์พระธาตุพนม
ลอยเด่นกลางเดือน ฝูงปลากุ้งเต่าและสัตว์น้ำอื่น ๆ ลอย
วนเวียนรายล้อมองค์พระธาตุพนม เห็นผู้ชายฝั่งซันไปมี
ป่าไม้เขียวชะอุ่มเป็นทิวแถว มีบ้านเรือนสวยงามซ้อน
ตัวอยู่ตามทิวไม้นั้น มองเห็นหลังคาก็พอจะเดาได้ว่าเป็น
บ้านซันที่อยู่ ผู้เป็นเจ้าของบ้านจะต้องพอมืออันจะกิน
ทีเดียว

ข้าพเจ้าตื่นจากภวังค์ เมื่ออาจารย์พรสกิดเตือน
ให้ไปหาอาหารกลางวันรับประทานกัน ความรู้สึกของ

ข้าพเจ้ายังคงนั่งสำนึกอยู่นั่นเอง คล้ายคนละเมอ เมื่อ
 รับประทานอาหารเสร็จแล้วก็พากันรีบเดินมาที่บริเวณ
 บุษบกพระเบญจจอก จนกระทั่งถึงเวลาซึ่งสมเด็จพระ
 สังฆราชเสด็จมาเพื่อยกเชิญฉัตรทองคำขึ้นบนยอดพระ
 ธาตุพนม อาจารย์พรได้ชวนข้าพเจ้าให้ไปดูพิธีอย่าง
 ใกล้ชิดว่า สมเด็จพระสังฆราชจะทรงกระทำพิธีอย่างไร
 บ้าง ความรู้สึกของข้าพเจ้าลึนเลือนเต็มที อยากแต่จะ
 นั่งอยู่ ณ ที่ใกล้บุษบกพระเบญจจอนั้นเงียบ ๆ คอยดู
 ฉัตรทองคำขึ้นประดิษฐานเหนือยอดพระธาตุพนม อา-
 จารย์พรจึงได้เดินไปกับ คุณผ่องผิว พัฒนประภาพันธุ์
 เหตุการณ์ในทางโลกมนุษย์จะเป็นอย่างไรบ้าง สำหรับ
 คนที่เฝ้าดูการถ่ายทอดโทรทัศน์ และผู้คนที่เฝ้าดูอยู่ที่
 นั้นก็คงจะได้เห็นแล้ว

๑๔.๑๙ น. เสียงชาวพนักงานประโคมฆ้องชัย
 สังข์ แตรดุริยางค์ ก็ดังขึ้นคงจะเป็นตอนสมเด็จพระ
 สังฆราชทรงประพรมน้ำพระพุทธมนต์ และเจิมฉัตร
 ทองคำแล้วทรงถือสายสุตรยกเชิญฉัตรทองคำขึ้น ไม่
 นานนักฉัตรทองคำก็ค่อย ๆ ลอยสูงขึ้น ๆ มองดูรู้สึกบาง

เบาเหลือเกิน ท้องฟ้าอากาศแว้งว้าง มีนั้ตรทองคำยอดเพชรลอยเด่นสูงชัน ๆ จนไปประดิษฐานบนยอดดงค์พระธาตุพนม บรรยากาศในโลกทิพย์ยังคงเป็นเช่นวันวาน ขณะนั้นเวลา ๑๕ นาฬิกาเศษแล้ว พวกเราจึงได้เดินออกมาหาที่พักอีกเช่นเคย ก่อนจะจากออกมาก็ได้น้อมใจนมัสการพระบรมสารีริกธาตุ ขอความเป็นสิริมงคล ได้ยินเสียงท่มนุ่นวลสั่งว่า จงมารับรุ่งอรุณ ณ ที่แห่งนี้ให้ได้ แล้วทุกสิ่งทุกอย่างก็เงียบสงัดลง

๐๖.๐๕ น. ของวันศุกร์ที่ ๒๓ มีนาคม ๒๕๒๒ พวกเรามาถึงหมอบกราบพระบรมสารีริกธาตุ ซึ่งคือพระอรุ้งธาตุของสมเด็จพระผู้มีพระภาคเจ้า ณ บุษบกพระเบญจา พลังแห่งความสงบเยือกเย็นแล่นแทรกซึมไปทั่วทุกชุมชน มีผู้คนอยู่มากมายแล้ว กำลังสวดมนต์บ้าง กำลังนั่งสมาธิบ้างอยู่บริเวณใกล้บุษบกพระเบญจา

วันนี้ผู้คนช่างมากมายกว่า ๒ วันที่ผ่านมา ทุกหนแห่งในพื้นที่ ๆ วัดแทบจะไม่มีที่ว่าง คนนับเป็นแสน รถทุกชนิดรวมกันแล้วนับเป็นพันคัน การยึด

มันศรัทธาในสิ่งเดียวกัน ดึงทุกคนให้มุ่งสู่พระธาตุพนม
 อีกประการหนึ่ง วันนั้นเป็นวันสำคัญที่สุดที่องค์พระบาท
 สมเด็จพระเจ้าอยู่หัว สมเด็จพระนางเจ้าฯ พระบรม-
 ราชินีนาถ และสมเด็จพระเจ้าลูกเธอทั้ง ๒ พระองค์
 จะเสด็จพระราชดำเนินมาอัญเชิญพระบรมสารีริกธาตุ
 ขึ้นบรรจุในองค์พระธาตุพนมด้วย เป็นวันสุดท้ายที่ทุก
 คนจะได้สัมผัสการองค์พระบรมสารีริกธาตุอย่างใกล้ชิด
 ก่อนอัญเชิญขึ้นบรรจุบนพระธาตุพนม ดังนั้นเมื่อมีสิ่ง
 รวบรวมใจของคนไทยทั้งชาติถึง ๒ อย่าง มาอยู่ ณ สถานที่
 เดียวกันคือ ศาสนาและพระมหากษัตริย์ คนไทยทั่ว
 สารทิศที่พอจะมากันได้ จึงหลั่งไหลกันมาโดยมิได้กะ
 เกณฑ์ ในวันนั้นทุกคนมุ่งมาสู่จุดเดียวกัน แม้แสงแดด
 จะแผดจ้า แต่ทุกคนก็เฝ้ารอคอยตั้งแต่เช้า เห็นได้ชัด
 ว่าจุดรวมของคนไทยทั้งชาติยังคงเป็น สิ่งเดียวกัน อย่าง
 เห็นยวแน่นอน ความรู้สึกของข้าพเจ้าเป็นปกติตั้งแต่เช้า
 ไม่มีอาการลึมตัวหรืองงเงิใด ๆ เลย เดินเที่ยวสนุก
 สนานไปกับผู้คน ได้พบคุณแม่และพี่สาวของข้าพเจ้าเอง
 ซึ่งเดินทางมาจากจังหวัดร้อยเอ็ด มาพบกันโดยมิได้นัด

หมาย พบใครต่อใครอีกหลายคนมาจากที่ต่าง ๆ กันซึ่งโดยปกติไม่ได้พบกันเป็นเวลานานแล้ว แต่เพราะมีศรัทธายึดถือมั่นเป็นจุดรวมในดวงใจอย่างเดียวกัน จึงเป็นสื่อให้ได้มาพบกัน แสดงถึงนิมิตหมายว่า ชาติของเรายังจะคงความเป็นชาติอยู่ตราบนานเท่านาน

๑๔.๐๐ น. แสงแดดที่กำลังแผดจ้าอากาศร้อนอบอ้าวเริ่มक्रमลง ลมเย็นจากฝั่งโขงพัดโชยมาบางเบาขับไล่ความอบอ้าวลงได้บ้าง แล้วไม่ช้าขบวนเสด็จพระราชดำเนินก็มาถึงหน้าวัดพระธาตุพนมวรวิหาร ความรู้สึกของข้าพเจ้าซึ่งเป็นปกติดีมาตลอดตั้งแต่เช้าเริ่มแปรปรวนอีก เสียงครื้นครื้นคล้ายคลื่นสาดซัดดังมารุนแรง และแล้วก็ปรากฏเป็นสายลำน้ำโขง ในลำน้ำนั้นเต็มไปด้วยฝูงปลาและสัตว์น้ำต่าง ๆ แหวกว่ายกระโดดโลดเต้นคล้ายแสดงความปรีดาปราโมทย์ ท่านเทพพญานาคพ่นน้ำเป็นละอองฝอยไปรอบทิศคล้ายพรมน้ำมนต์แก่ทุกคนที่มาร่วมในงาน ฝอยละอองน้ำกระทบกับแสงสีต่าง ๆ เลื่อมพรายระยิบระยับ รัศมีจากองค์พระบรมสารีริกธาตุเปล่งประกายเจิดจ้ามองเห็นฟุ้งจากผอบทองคำ ซึ่งขณะ

นี้ประดิษฐานอยู่บนบุษบกเกริน ซึ่งพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว สมเด็จพระนางเจ้าพระบรมราชินีนาถ และพระเจ้าลูกเธอจะทรงถือสายสูตร เลื่อนบุษบกเกริน เชิญพระบรมสารีริกธาตุขึ้นไปสู่ที่บรรจุภายในองค์พระธาตุพนม รัศมีนั้นสว่างเจิดจ้ายิ่งนักพุ่งตรงเป็นลำแสง สี่รุ้งเข้มสี่ท่อนฟ้า และแล้วก็ได้ยินเสียงสวดเจริญชัย มงคลคาถา เสียงประโคมฆ้องชัย สังข์ แตรดุริยางค์ดังก้องกระหึ่ม คงจะเป็นเสียงประสานระหว่างโลกมนุษย์ และโลกทิพย์ เมื่อพระบรมสารีริกธาตุเข้าสู่ที่บรรจุในองค์พระธาตุพนมแล้ว ลำแสงสี่รุ้งเข้มซึ่งพุ่งตรงสู่ท่อนฟ้า เมื่อเข้าไปอยู่ภายใต้ยอดฉัตรทองคำ ๕ ชั้นในองค์พระธาตุพนมนั้นแล้ว ลำแสงสี่รุ้งเข้มพุ่งกระจายออกจากยอดพระธาตุพนมส่งเป็นรัศมีไปรอบทิศ เสียงสวดมนต์เสียงแซ่ซร้องสาธุการยังคงดังก้องกังวาลกระหึ่มอยู่ตลอดเวลา “พระบารมีแห่งองค์พระบรมศาสดาสัมมาสัมพุทธเจ้า ได้แผ่เป็นรัศมีเข้าไปแทรกซึมอยู่ทุกหนทุกแห่ง ยังความสันติสุขมาสู่มวลมนุษย์ชาติผู้กำลังมัวเมามืดบอด ให้ได้รับแสงสว่างแห่งพระธรรมแล้ว นับแต่

นี่ไป สันติสุขจะบังเกิดแต่ชีวิตสองฟากฝั่งคูเดิม” เสียง
 นิ่งสะท้อนย้อนก้องไปมาผสมผสานกับเสียงสวดมนต์
 ซึ่งกำลังก้องกระหึ่มนั้น ความรู้สึกของข้าพเจ้าเริ่มเป็น
 ปกติอีกครั้งหนึ่ง เมื่อได้ยินเสียงอาจารย์พรถามขึ้นว่า
 “พระบรมสารีริกธาตุถูกบรรจุไว้ในองค์พระธาตุพนม
 เรียบร้อยแล้ว พวกเราจะเดินทางกลับเลยหรืออย่างไร
 เพราะขณะนี้ ๑๕.๐๐ นาฬิกาแล้ว จะต้องเดินทางอีก
 ไกลกว่าจะถึงพระเจดีย์อิสราภาพ ฯ ศูนย์พัฒนาศาสนา
 แคมป์สน” ข้าพเจ้าเห็นพ้องด้วยทั้ง ๆ ที่ความรู้สึกยังชา
 ไม่อยากจากสถานที่นั้นไปเลย จึงเป็นอันว่าพวกเราออก
 เดินทางกลับแคมป์สนตอนนั้นเอง โดยมีได้อยู่เฝ้าพระ
 บาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว สมเด็จพระนางเจ้าฯ พระบรม
 ราชนีนาถและพระเจ้าลูกเธอทั้ง ๒ พระองค์

ขณะที่รถแล่นคล้อยหลังห่างมา ทุกคนมองกลับ
 ไปด้วยความอาลัย รัศมีแห่งความศักดิ์สิทธิ์ขององค์พระ
 ธาตุพนมยังคงพวยพุ่งกระจ่าง และจะคงเป็นอยู่เช่นนั้น
 อยู่ชั่วนิรันดร์ เสียงแผ่วเบานุ่มนวลคล้ายปลอบประ
 โลมดังขึ้นว่า อย่าได้วิตกกังวลถึงการเดินทางเลย จะ

ปลอดภัยทุกประการจนกว่าจะถึงที่พัก แม้ยามราตรีจะมีค
 มิติดตามจักราศรี แต่หนทางที่เดินก็สว่างด้วยแสงแห่ง
 ธรรม ข้าพเจ้าน้อมนมัสการอีกครั้งหนึ่ง และได้บอก
 ให้ทุก ๆ คนปฏิบัติเช่นเดียวกัน สีหน้าของทุกคนบ่ง
 บอกความอึดเอิบในจิตใจอย่างลึกซึ้งยากแก่การบรรยาย
 คิ^๕นนั้นพวกเราถึงพระเจดีย์อิสรภาพ ฯ ศูนย์พัฒนาศาสนา
 แคมป์สน ตอน ๒๒.๕๐ น. ด้วยความสะดวกปลอดภัย
 ทุกประการ.

พิมพ์ที่โรงพิมพ์วิญญูญาณ ๔๓/๒ ถนนสามเสน
 บางลำภู กรุงเทพมหานคร โทร. ๒๘๒๒๐๒๕
 พร รัตนสุวรรณ ผู้พิมพ์ผู้โฆษณา พ.ศ. ๒๕๒๒

หนังสือที่อธิบายเกี่ยวกับชีวิตในโลกหน้า
ซึ่งจัดพิมพ์โดย
สำนักค้นคว้าทางวิญญาณ

๑.	โลกทิพย์ ภาค ๑,๒,๓	ชุดละ	๔๐ บาท
๒.	ชีวิตหลังจากตาย (โลกทิพย์ ภาค ๔)		๑๕ ,,
๓.	การเดินทางด้วยจิต		๑๕ ,,
๔.	การติดต่อวิญญาณ ตอนที่ ๑-๒	ชุดละ	๒๔ ,,
๕.	ปาฏิหาริย์มีได้อย่างไร		๑๒ ,,
๖.	คนตาทิพย์		๓๐ ,,
๗.	วิญญาณคืออะไร	ชุดละ	๒๐ ,,
๘.	แว่วเสียงสวรรค์ เล่ม ๑,๒,๓,๕	เล่มละ	๑๕ ,,
๙.	บันทึกการติดต่อสมเด็จพระนเรศวรฯ		๕ ,,
๑๐.	บันทึกการติดต่อเล่ม ๒ (ภาคผนวก)		๑๕ ,,

สั่งซื้อได้ที่ สำนักค้นคว้าทางวิญญาณ ๔๗/๒

ถนนสามเสน บางลำภู กรุงเทพฯ ๒ ส่งจ่าย ป.ท.
บางลำภูบน

กฤษ กฤษม